



מ"ת 10136/04/15 - מדינת ישראל נגד אשר טננבאום, זאב ישראלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 10136-04-15 מדינת ישראל נ' טננבאום (עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אשר טננבאום (עציר) 2. זאב ישראלי (עציר)

החלטה (באשר למשיב 1)

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת שוד בחבורה, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וזוהי הבקשה שבפני.

2. מכתב האישום עלה כי ביום 4.4.15 הלך זוהר עובדיה (להלן: "המתלונן") ברח' שפירא בלוד. באותה העת הלכו המשיבים בעקבותיו, קפצו מאחוריו והחלו להכותו, במטרה לשדוד אותו.

המתלונן ניסה לברוח מפני המשיבים ואולם אלה הדביקוהו, המשיכו להכותו בכל חלקי גופו, חנקו אותו, הפילו אותו ארצה ובעטו בו. באותה העת הוציאו המשיבים בכוח, מכיס מכנסיו של המתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן נטלו שקית שאחז בידו ובה משקפי שמש, רמקולים ומטענים השייכים לו.

3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לעצם התרחשות אירוע השוד, אלא טען, תוך שסמך ידיו על חומר החקירה, באשר לעוצמתן, ככל הנוגע להוכחת זהות המשיב, כמי שביצעו.

4. ב"כ המבקשת מנגד, פירט את הראיות לכאורה וטען כי קיימות בעוצמה מספקת להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

עמוד 1



דין והכרעה

5. בבוא בית המשפט לבחון, בשלב זה, קיומן של ראיות לכאורה, עליו לבחון את הפוטנציאל ההוכחתי הגלום בחומר החקירה. לאחר עיון, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת זיהוי המשיב כמי שביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום, כפי שיפורט עתה.

6. המתלונן התקשר למוקד 100, מטלפון ציבורי, בשעה 23:19, בסיום האירוע, על מנת להזעיק את המשטרה למקום. כבר באותה העת, כשהוא שרוי בסערת רגשות דיווח המתלונן כי הותקף ונשדד על ידי שניים, שאחד מהם מוכר לו בשם אשר.

המתלונן עמד לכאורה על גרסתו זו בעקביות, בהודעותיו במשטרה וכן בעימות שנערך בינו לבין המשיב.

7. עלה לכאורה, כי גם בטרם קבלת הדיווח מהמתלונן והחל מהשעה 23:14 התקבלו במשטרה, מספר דיווחים, אודות התרחשות האירוע. ביניהם דיווח שקיבל רכז המודיעין, בשעה 23:16.

מדו"ח פעולה שערך השוטר אל-ישיב אלדד (להלן: "אלדד") עלה לכאורה כי כבר באותה העת, נקט בפעולות על מנת לאתר חשודים באירוע. הוא פנה לרכז המודיעין תומר, אשר העלה בפניו שהמתלונן הותקף על ידי שניים, אשר אחד מהם עונה לשם זאב.

עלה לכאורה בנוסף כי באותה העת הועבר ברשת הקשר, לה האזין אלדד, הדיווח שהתקבל מהמתלונן, כי הותקף ונשדד על ידי שני אחים, שאחד מהם עונה לשם אשר ומתגורר בגבעת הזיתים.

בעקבות כך התקשר אלדד לקמב"ל וביקש לברר האם יש ברשותו מידע אודות שני אחים, אשר אחד מהם עונה לשם זאב והשני עונה לשם אשר ומתגורר בגבעת הזיתים והלה הפנה אותו למשיבים.

8. השוטרים יניב ושדי ואילן צעדי, הגיעו לבית המשיבים. הם פגשו במקום את אביהם, אשר טען בפניהם שהמשיבים אינם בנמצא. השניים אותרו במהלך סריקות, כשהם צועדים לעבר ביתם ועוכבו לתחנה.

מדו"ח הפעולה שערך אילן צעדי נמצאנו למדים לכאורה כי המשיב 1 היה לבוש בחולצה כחולה ומעליה מעיל שחור, כמו כן לבש מכנסי ג'ינס ונעל נעלים בצבע שחור. ואילו המשיב 2 לבש חולצה שחורה, מעליה מעיל שחור וכן לבש מכנסי ג'ינס ונעל נעלי ספורט בצבע כתום.

ערה אני לכך כי בדו"ח הפעולה שערך השוטר ראובן אסף עלה לכאורה כי המתלונן תיאר שהמכונה



על ידו אשר, לבש חולצה לבנה ומכנסי ג'ינס.

ואולם אין המדובר בפרט החותר, בשלב זה, תחת מהימנותה הלכאורית של גרסת המתלון ויוכרע במסגרת ההליך העיקרי.

9. הודעתו הראשונה של המתלון נגבתה, בסמוך לתום האירוע, בשעה 23:43. הוא ציין כי נשדד על ידי שניים ושב על גרסתו כי אחד מהם מוכר לו בשם אשר. המתלון אף פירט כי המכונה על ידו אשר, מתגורר בבניינים הגבוהים, הממוקמים ברחוב גרינבוים וציין כי הבחור השני הוא ככל הנראה אחיו. כמו כן פירט המתלון כי השניים לבשו מכנסי ג'ינס.

10. מהדו"ח שערך אלדד, עלה לכאורה בנוסף כי לאחר סיום גביית הודעתו של המתלון, פנה לברר עמו את מהות היכרותו עם המכונה על ידו אשר. המתלון פירט כי אשר מוכר לו מהשכונה, מתגורר ברחוב גרינבוים ופגש בו בעבר מספר רב של פעמים.

לאחר שהוברר לכאורה, כי המכונה על ידי המתלון אשר, אכן מוכר לו, הוצגה בפניו תמונתו של המשיב 1 והמתלון זיהה אותו כמי שכונה על ידו אשר.

ויצוין כי המתלון זיהה את המשיב 1, כאותו אשר ואף פירט את מהות ההיכרות ששררה ביניהם גם בעימות שנערך ביניהם ואף עמד על גרסתו כי הלה נטל חלק בשוד.

בנסיבות בהן קיימת לכאורה היכרות מוקדמת בין המתלון למשיב, מהימנות הזיהוי תידון ותוכרע בתיק העיקרי (ר' ע"פ 7178/07 והניך נגד מדינת ישראל).

11. בהודעתו מיום 6.4.15 ציין המתלון בנוסף כי נשך את המשיב 1 בכף ידו השמאלית, בין האגודל לאצבע. נמצאנו למדים לכאורה כי אכן נצפו על גב כף ידו השמאלית של המשיב סימני חבלה ויש בכך משום תמיכה לזיהוי המשיב 1 על ידי המתלון.

המשיב טען כי המדובר בחבלה שלא מהעת האחרונה כתוצאה מנפילה מאופניים. בעת שהטיחו בפניו כי המדובר בסימני חבלה טרייה ועומת עם גרסת המתלון, מילא המשיב פיו מים.

עוד יצוין בהקשר זה כי עלה לכאורה ממזכר שערך אלדד כי התבקש על ידי החוקר לצלם את סימני השריטות והדם שנצפו על כף ידו של המשיב 1 ואולם המשיב סירב לכך.



12. נמצאנו למדים בנוסף שחלק מאירוע השוד צולם ואולם באופן שאינו מאפשר להבחין בזהות המבצעים. עם זאת, ניתן להבחין כי אינם רעולי פנים וגם בכך יש כדי לחזק לכאורה את גרסת המתלונן בדבר הזיהוי.

13. ראיה לכאורית נסיבתית המתווספת לכלל הראיות לכאורה דלעיל, היא סרטון מצלמות האבטחה של קיוסק, בו מתועדים המשיבים, עובר לשוד, כשהם צועדים בעקבותיו של המתלונן. ניתן להבחין בדמיון שבין המאפיינים של המשיבים, לבין אלה המצולמים בסרטון. הם אף זוהו לכאורה על ידי השוטר מרדכי זפרני, אשר בא במגע עם המשיבים, לאחר מעצרם, במסגרת תפקידו. כמו כן על ידי המתלונן, לאחר שצפה בסרטון, בהודעתו מיום 7.4.15.

אף נמצאה תמיכה לכאורית לכך כי המתועד בסרטון הוא המשיב, מהעובדה שלבש מעיל שחור, כפי שלבש גם המשיב, בעת שעוכב, כמפורט בדו"ח של צעדי.

אמנם המעיל נתפס רק בשלב מאוחר יותר והמשיב טען כי קיבל אותו מאחר בעת המעצר. ואולם ממזכר שערך אלדד עלה לכאורה כי המשיב היה לבוש במעיל זהה, במועד בו נעצר.

14. גם העובדה כי המשיב לא פירט את מעשיו, בעת הרלוונטית, בציינו כי הדבר אינו זכור לו, מהווה תמיכה לגרסת המתלונן.

15. יהא בסך כל המארג הראייתי, המפורט לעיל, כדי להוות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ה, 21 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.